

demkørsel kun maa foregaa med en Fart af 3 Mil i Timen. Saa vidt jeg ved, er Mindretallets Opfattelse denne, at det er farligt at give Tandems en højere Kørehastighed, da der er en dobbelt Masse paa Maskinen, to i Stedet for en, og den forøgede Masse plus den store Hastighed vil bevirke, at denne Kørsel bliver farligere for de vejfarende, end Kørsel med de almindelig brugte Enkeltmandsmaskiner ere. Jeg tror, her er en Fejltagelse, og at det ærede Mindretal ser forkert paa Sagen. Sagen er den, at Faren ved Cyklen ikke ligger i Massen og Hurtigheden, men i den kørendes større eller mindre Dygtighed. Det er ganske utvivlsomt, at to meget øvede Cyklister paa en Maskine køre sikrere med en Fart af $3\frac{1}{4}$ Mil i Timen end to uøvede med $2\frac{3}{4}$. Jeg tror, at hvis det ærede Mindretal kunde bevæges til at se hen til Køresikkerheden, vilde det være muligt at forme dette Ændringsforslag paa en saadan Maade, at det blev mere antageligt end i den Form, det har i Øjeblikket, og de to Stykker i Ændringsforslaget høre ikke nødvendig sammen. De høre kun nødvendig sammen, for saa vidt som Ændringsforslaget i det hele drejer sig om Multicyklekørsel, d. v. s. Kørsel paa Maskiner indrettede til mere end en Person. Hvor lidt Fare der er ved saadan Tandemkørsel for øvede Ryttere, kan jeg oplyse det ærede Medlem om. En herværende næringsdrivende Borger, Familiefader og bekendt Mand har forsikret mig, at han kunde, selv om han kom med en Fart af $3\frac{1}{2}$ Mil i Timen, standse sin Tandem paa 10 Alens Distance. Hvis man vil se, hvad denne franske Cyklevedtægts Bestemmelser fordre, vil man finde, at der for jævn Fart i Byerne forlanges, at man skal kunne standse Maskinen paa en Distance af 5 Meter, d. v. s. 16 Fod, hvilket er jævn Fart i Byerne. Man vil omtrent, naar man har Øvelse i det, naar der er Fare paa Færde, straks kunne standse en Tandem ved Afspring, men det beror kun paa Køredygtigheden, og den vil man jo kunne finde Bestemmelser for at ramme. Med det, som jeg troede var Hovedmeningen med Forslaget, nemlig at sikre almindelige vejfarende mod uheldig Brug af Multicykler, kan jeg fuldt ud sympatisere, men i den foreliggende Form tør jeg ikke indstille det til det høje Tings Godkendelse. Ændringsforslaget under Nr. 5 angaar en Udvidelse af en af Sikkerhedsreglerne saa vel geografisk som reelt. Geografisk udvides Bestemmelsen til at gælde foruden

Kjøbenhavn og Købstæderne ogsaa Handelspladser og købstadlignende Landsbyer samt andre stærkt befærdede Steder, og reelt udvides Bestemmelserne dertil, at en cyklende ikke alene altid skal beholde en Haand paa Styret, men ogsaa skal holde Fødderne paa Pedalerne. Disse udvidende Bestemmelser staa ikke i det oprindelige Lovforslag. Der er ganske vist ingen Tvivl om, at enhver fornuftig Cyklist vil gøre dette af sig selv, men der gives ogsaa ufornuftige Cyklister, og derfor er det ingen Skade til, at Bestemmelsen ligefrem optages i Loven. Bestemmelsen om, at den kørende skal holde en Haand paa Styret, er, som allerede sagt ved 1ste Behandling, en beroligende Bestemmelse. Man kan køre lige saa sikkert uden Hænderne paa Styret som med Hænderne paa Styret, men Publikum føler sig beroliget, naar de se en Haand paa Styret, og derfor er der ingen Grund til at nægte det en Bestemmelse, der kan bringe Folk til at bevæge sig med mere Tryghed paa Gader og Veje, end de ellers vilde. Ændringsforslaget under Nr. 6 forandrer Udtrykket Signalapparat til Apparat til Lydsignal. Forandringen skyldes den højtærede Justitsminister, som under første Behandling ønskede bestemt, hvad Slags Signalapparater man havde med at gøre. Man maatte vide paa Forhaand, hvilke Signalapparater man kunde vente sig, og der har været omtalt i Udvalget, om man ikke ligefrem kunde nøjes med at bestemme, at enhver Cykle skulde være forsynet med Klokke. Men det viser sig, at Klokken ikke paa alle Punkter er det heldigste Signalapparat for Cykler. Der bruges i hvert Tilfælde i det mindste en halv Snes andre Signalapparater her i Landet, hvilke jeg har fremlagt i Udvalget til Undersøgelse af Udvalgets Medlemmer. Vi have derfor ikke villet begrænse os til Klokken, men foreslaa at sætte i Stedet for „Signalapparat“ Ordene „Apparat til Lydsignal“. Der er jo nemlig det ved Klokken, at dens pludselige og voldsomme Lyd let skræmmer Hestene og skræmmer ogsaa Mennesker, særlig nervøse Mennesker og da særlig Damer. Man har andre Lydapparater, som ikke have en saa irriterende Indflydelse paa Nervesystemet, som vore stærktlydende Klokker have, og der er ingen Grund til ved en Begrænsning at afskære Fremtidsudviklingen paa dette Omraade, idet der er Apparater, som vist ere ved at arbejde sig frem og maaske efterhaanden fortrænge Klokken. Men i hvert Tilfælde har det glædet Udvalget at imøde-